

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

4 Ne innitaris prudentiæ tuæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Proprium enim alicujus hominis prudentis est suo sensu & animo patefcere, id quod suis oculis natura aperit & in hoc differt à communi populo; & omnis ipsius sapientis & sublimis sensus gloria non consistit, sicut dixi, videre & cognoscere res invisibiles & incomprehensibiles.

Id quod ipsa providentia æqualiter omnibus hominibus voluit esse absconditum, dum Philosophi illud quaerunt & indagant, non sunt docti, nec sapientes, quàm dum sciunt, se illud non inventuros aut comprehensuros.

Vera Philosophia non est investiganda & in his quaestionibus, in quibus necesse fariò est dicendum: *Nihil scio, aut non ideo intelligo*, illi qui hoc citò dicunt, non desuper viginti annis student, illi sunt sapientiores & feliciores.

REGULA QUARTA.

Ne innitaris prudentia tua. Eccl. 10.

PARAPHRASIS.

Si queris veritatem, non credas tuis sensibus, & non innitaris tuis particulis.

ribus opinionibus : Time quod ex tuo capite provenit, & omnem novitatem; Attende ne tibi desuper formes regulas Philosophia & tui Regiminis.

Prome de tua prudentia tot lumina, quot potes, sed proba eadem per lumina splendidiora & securiora, & dum te illuminat, habe alias faces, quæ hanc ipsam tuam prudentiam illuminent, & nunquam ambules in tenebris, aut penes precipitia cum ea sola.

REFLEXIO.

NE innitaris prudentiæ tuæ; Nam homo mendax non semper mentitur, est tamen magna imprudentia, confidere eisdem verbis.

Et quanquam nostra ratiocinatio aliquando nos non decipiat, non minùs tamen sumus culpabiles, dum illam audimus, & id accipimus pro certa aliqua veritate, quod scimus non nisi ab ipsa sola.

Hæc particularis ratiocinatio ipsum hominem decipit, & in perditionem deducit. Illa est quæ producit tot ignorantias, errores, impietates, falsas religio-

giones, & quæ format hos gradus obli-
quos & vias erroneas, in quibus vide-
mus tot homines errare.

Aliqui has vias ingrediuntur ex sim-
plicitate, major verò pars ex superbia.
Credunt quod ipsa sapientia & iustitia
velint, ut eant in hanc partem, quia ipso-
rum ratiocinatio eos illuc ducit.

Sed marabilem sequuntur viæ com-
tem; Bestiæ ducuntur vi passionum sua-
rum, stulti per ratiocinationem, & sa-
pientes per ipsam rationem.

Nemo profitetur aliorum periculis.
Quamquam quælibet Philosophia, dum
res discutitur, ex præcordiis voce clari-
inclamitet pro informatione suorum a-
micorum, quod ipsorum ratiocinatio
eos deceperit, quilibet tamen credit
quod sua propria ipsum non decipiat.
Quilibet eam audit tanquam Magistrum.
Nulla autoritas nec ipsius Evangelii &
experientiæ eum convincit.

Superbi nullam quam hanc suam
prudentiam respiciunt, & accidit plus
quam unâ vice in quovis sæculo, ut quid-
dam Philosophus præsumat examinare
Religio-

Religionem, aut reformare elementa, & invertere mundum, ideò quia sua ratiocinatio ipsi dictavit, quod deberet hoc facere.

Nullus homo sapiens secundum suas humanas opiniones ratiocinando aliud certi didicit, quàm quod sua ratiocinatio sit cœca, & nihil aliud lucratus fuerit, quàm sibi ipsi dicere: *Ne innitaris prudentia tua.*

REGULA QUINTA.

Sapientia clamitat in summis excelsisque verticibus supra viam, in medijs semitis stans, juxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens: O viri ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum.

Prov. 8.

PARAPHRASIS.

Sapientia loquitur in montibus, & in magnis apertis vijs, ad portas urbium, in medio platearum, & in omnibus locis, ubi multitudinem hominum invenit. Ibi ipsa se inspirat linguis populorum